

מסכת מכשירין

פרק ב

א. זעת בָתִים, בָורוֹת, שִׁיחִין וּמַעֲרוֹת, טְהוֹרָה. זעת הָאָדָם, טְהוֹרָה. שְׂתָה מִים טָמַיאָן וְהַזִּיעָן, זעתו טְהוֹרָה. בָא בָמִים שָׁאוּבִים וְהַזִּיעָן, זעתו טָמָאָה. גַסְטִיגָג וְאַחֲרֵי הַזִּיעָן, זעתו טְהוֹרָה:

ב. מִרְחָץ טָמָאָה, זעטה טָמָאָה. וּטְהוֹרָה, בְכִי יְהוָן. הַבְרָכָה שְׁפַבִּית, הַבַּיִת מִזְיעָן מִתְחַמְתָה, אָמ טָמָאָה, זעת כָל הַבַּיִת שְׁמַחַת הַבְרָכָה, טָמָאָה:

ג. שְׂפִי בְרֻכוֹת, אֶחָת טְהוֹרָה וְאֶחָת טָמָאָה, הַמִּזְיעָן קָרוֹב לַטָּמָאָה, טָמָא. קָרוֹב לַטְהוֹרָה, טְהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמָא. בְּרַזְל טָמָא שְׁבַלְלוֹ עִם בְּרַזְל טְהוֹר, אָמ רַב מִן הַטָּמָא, טָמָא. וְאָמ רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמָא. גַסְטִירִות שִׁישָׁרָאֵל וּנְכָרִים מִטְילִין לְתֹזְכָה, אָמ רַב מִן הַטָּמָא, טָמָא. וְאָמ רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמָא. מִי שְׁפִיכוֹת שִׁירְדוֹ עַלְיָהוּ מִי גְּשָׁמִים, אָמ רַב מִן הַטָּמָא, טָמָא. וְאָמ רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מִחְצָה לְמִחְצָה, טָמָא.

איימתי, בזמנן שקדמו מי שפיכות. אבל אם קדמו מי גשימים, אפילו
כל שהו, למי שפיכות, טמא:

ד. הטורף את גנו והמכבב את כסותו וירדו עליו גשימים, אם רב
מן הטעמאות, טמא. ואם רב מן הטהור, טהור. מחלוקת למחצה, טמא.
רבי יהודה אומר, אם הוסיף לנטר:

ה. עיר ישראלי ונכרים דרים בה והיה בה מרץ מרצת בשבת,
אם רב נכרים, רוחץ מיד. ואם רב ישראלי, ימתין כדי שישחו
החפין. מחלוקת למחצה, ימתין כדי שישחו החפין. רבי יהודה אומר,
באם בטוי קטנה, אם יש בה רשות, רוחץ בה מיד:

ו. מצא בה ירך נמכר, אם רב נכרים, לוקח מיד. ואם רב ישראלי,
ימתין כדי שיבאו ממקום קרוב. מחלוקת למחצה, ימתין כדי שיבאו
מקום קרוב. ואם יש בו רשות, לוקח מיד:

ז. מצא בה תינוק משלה, אם רב נכרים, נכרי. ואם רב ישראלי,
ישראלי. מחלוקת למחצה, ישראלי. רבי יהודה אומר, הולכין אחר רב
המשליכין:

ח. מצא בה מצאה, אם רב נכרים, אין צריך להזכיר. ואם רב
ישראלי, צריך להזכיר. מחלוקת למחצה, צריך להזכיר. מצא בה פת,
הולכין אחר רב הפחתונים. ואם היתה פת עפה, הולכים אחר רב

אוכלי פת עפה. רבי יהודה אומר, אם היתה פת קבר, הולכין אחר
רב אוכלי פת קבר:

ט. מצא בה בשר, הולכין אחר רב הטעחים. אם היה מבשל,
הולכין אחר רב אוכלי בשר מבשל:

י. המזא פרות בדקה, אם רב מגיניסו לבקהו, פטור. ולמכר
בשוק, חיב. מחתה למחטה, דמאי. אוצר ישראל וגברים מטילין
להתוכו, אם רב גברים, ודאי. ואם רב ישראל, דמאי. מחתה
למחטה, ודאי, דברי רבבי מאיר. וחכמים אומרים, אפילו כלם גברים
וישראל אחד מטייל להתוכו, דמאי:

יא. פרות שניה שרבו על של שלישיית, ושל שלישיית על של
רביעית, ושל רביעית על של חמישית, ושל חמישית על של
ששית, ושל ששית על של שביעית, ושל שביעית על של מזאי
שביעית, הולכין אחר הרבה. מחתה למחטה, להחמיר: